

Formanden: Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jessen: Jeg skal blot tillade mig at bemærke ligeoverfor den ærede Rigsdagsmand fra Præstø (H. Hage), at da han begyndte sit Foredrag med den Udtalelse, at han var ukjendt med de lokale Forhold i den omhandlede Egn, saa behøver jeg ikke at imødegaae, hvad der med saa liden Begrundelse blev udtalt om Bestaffenheden af de Egne, som Gudenaen gennemløber. Jeg skal hertil endnu blot føie, at da den ærede Rigsdagsmand ligesom den høitærede Underrigsminister have udtalt, at de ere fuldkommen sikkre paa, at Linien over Fuldbro Mølle kan følges uden nogen Hindring af den bestaaende Lov, og da den høitærede Minister, hvis indledende Foredrag pegede hen paa, at det var den Linie, som Regjeringen fandt at være den rigtigste, saa behøver Regjeringen jo slet ingen ny Lov.

Formanden: Rigsdagsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. Hage: Jeg ønskede kun at berigtige en Misforstaaelse af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen). Da Regjeringen forrige Gang forelagde Jernbaneforlaget, stemte jeg for Regjeringens oprindelige Forslag og ikke for Østbanen, og paa et senere Trin ønskede jeg netop, at man paa Grund af Mangel paa Underfølgelse ikke slog Noget fast, men lod Banen fra den slesvigiske Grændse ligetil Marhuus staae som et aabent Spørgsmaal, og den ærede Rigsdagsmand vil deraf see, at jeg langfra var en ivrig Effer af Østbanen. Jeg tiltroer mig ingenlunde tilstrækkelig Lokalkundskab til at bedømme, hvilken Linie der er den rette; jeg har tværtimod stor Mistro til min egen Dom i saa Henseende, og jeg vilde derfor overmaade gjerne veiledes af et Udvalgs samvittighedsfulde Prøvelse. Jeg skal med det Samme ligeoverfor

den sidste ærede Taler httre, at jeg ikke har havt andre Oplysninger end dem, der sandsynligviis have været stillede til hans Raadighed, nemlig Beretningerne om Folkemængden, Hartkornet osv. Jeg kjender ganske vist ikke nøiagtig de lokale Forhold, men det er en Skæbne, som vistnok $\frac{9}{10}$ af de ærede Medlemmer dele med mig.

Kjær: Uagtet man nu paa treble Dag kjører paa Jernbane, og Mange maaskee kunde synes, at man kunde være træt deraf, saa vil jeg dog tillade mig et lille Dieblit at kjøre med, uagtet jeg i Forbigaaende indrømmer, at det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, nær havde skræmmet mig fra at tage Ordet, idet han i høie Toner fremhævede, at der hørte et grundigt Studium, en grundig Underviisning til, for at kunne have en Dom om Jernbaneretningen i Sylland, ja, han gik endog saa saa vidt, at han ikke tiltroede sig selv et saa grundigt Studium, en saa grundig Mening om Sagen, som det i Forslningen lod til, og at han ikke var paa det Rene med sig selv om Sagen, uagtet det ærede Medlem dog senere kom hen til, at det var bedst at fastholde Regjeringens Forslag, og jeg skulde huske meget feil, om ikke det ærede Medlem under alle de Jernbaneforhandlinger, vi have havt i denne Sag, stadig har havt den samme Tanke som Regjeringen og fastholdt den paa det Urokeligste som den ene rigtige, den ene fornuftige, den ene sande. Jeg maa tilstaae, at det for mig staaer gaadefuldt, som Noget, det ikke er godt at faae løst, naar det ærede Medlem be- kjender — og det er en Bekjendelse, som man skal respektere — at han ikke har rigtig Kjend- skab til en Sag, der ligger for, men saa dog kommer til med megen Barne og Kraft at holde fast ved den og siger, at hans Mening er det Rette, og det har det ærede Medlem gjort. Det ærede Medlem udhæver endvidere, at det var en saa vigtig Bane for Sylland — ja, gid det var en saa vigtig Bane for Sylland, som de ærede Herrer troe, saa kunde jeg gaae med dem; men jeg troer tværtimod, at